

اکنون و اینجا

۶-۵ روزی است برای انجام چند سخنرانی و شرکت در کنفرانس به اروپا آمده‌ام. امروز تحت عنوان "Islamic Reformism and its challenges" در دانشگاه «توبینگن» آلمان سخنرانی کردم. پس از سخنرانی با برخی از همکاران دانشگاهی و دانشجویان رشته «مطالعات اسلامی» و «فلسفه و الهیات» گفتگو می‌کردیم. جالب است که به سبب جمعیت چند میلیونی ترک تبار و کرد تبار ساکن آلمان، پیگیری تحولات سیاسی روزمره ترکیه، همچنین وضعیت پناهندگان سوری در آلمان و اروپا بدل به یکی از دل‌مشغولی‌ها و دل‌نگرانی‌های آکادمیسین‌های آلمان شده است. دیروز یکی از اساتید دانشگاه توبینگن می‌گفت در طول هفته آنقدر که درباره اردوغان و ترکیه خبر می‌خوانم و تحولات را رصد می‌کنم، اخبار خانواده‌ام را دنبال نمی‌کنم!!! به اتفاق یکی از دوستان، دیروز از یکی از مکان‌هایی که برخی پناهجویان سوری در نزدیکی شهر اشتوتگارت آلمان در فضای محدودی اسکان داده شده‌اند، بازدید کردیم. حس غریبی داشتم از سرنوشت تلخ و شومی که این قوم پیدا کرده، در ابتدای سال ۲۰۱۱ میلادی کسی چه می‌دانست چه وضعیت هولناکی در انتظار مردم بی‌پناه سوریه است؟؟ جز اندوهگین شدن و ابراز تاسف عمیق و لمس کردن «ناتوانی دست‌های سیمانی»، کاری از دستم بر نمی‌آید....

چند روز پیش به لطف دوست نازنینی، نسخه کاغذی ۲ شماره آخر نشریه «اندیشه پویا» در لندن به دستم رسید؛ بخش‌های زیادی از این دو شماره را در این چند روز در مطالعه گرفتم. از میان مطالبی که خواندم، گفتگو با داریوش شایگان به مناسبت انتشار کتاب «جنون هشیاری»، گفتگو با داریوش آشوری درباره مفهوم «کین توزی» و گپ و گفت با سروش صحت را خیلی پسندیدم. افزون بر نکته سنجی‌های معرفتی آشوری و شایگان، روحیه شاد و رضایت باطن سروش صحت سخت به دلم نشست؛ از اینکه راحت است و صراحتاً می‌گوید از زندگی خود در آستانه پنجاه سالگی لذت می‌برد و به خیلی از آنچه در زندگی می‌خواسته رسیده است، خوشحال شدم. چنانکه درمی‌یابم، توفیق و نعمتی در زندگی بزرگتر و ارزشمندتر از کسب «رضایت باطن» و «شکوفایی ضمیر» نیست. حقیقتاً مهم نیست به چه کاری مشغولی و چه می‌کنی و دیگران چه تصویری از تو دارند، بلکه مهم آن است که رضایت باطن و آرامش را نقداً در درون خود تجربه کنی و از آنی که «اکنون و اینجا» هستی، رضایت داشته باشی....

دوستان متعددی از سر لطف در چند روز اخیر مکرراً درباره آگهی کلاس «فیلم و فلسفه» ام که در برخی کانال‌های تلگرامی (از جمله کانال خودم) منتشر شده، از من پرسیده‌اند. جهت اطلاع این عزیزان عرض می‌کنم که قرار نیست تابستان به ایران بیایم و به نحو حضوری کلاس‌ها را برگزار کنم، بلکه با هماهنگی دست‌اندرکاران مربوطه، قرار است جلسات به صورت مجازی و از طریق اسکایپ برگزار شود....